

מסורת הש"ס

(א) לעיל מא. יבמות ה. ע"ה.
(ב) לעיל מא. שבת קלג. יבמות
כ: מנחות מ. ג) שבת כז:
מנחות לו: יבמות ד. ד) יבמות
ה. (לעיל מ: א.) ה) (ויקרא יד.)
ו) (נחמדבר יו.) ו) (ויקרא יט.)
ח) (דברים כב.) ט) (ע"כ.)
י) (ויקרא כא.) יא) (שבת כב.)
יב) (ויקרא יד.) יג) (שם כ.)
יד) (יבמות יד.) טו) (שיר ל"ב.)
טז) ג' א"ת להא' מ"ד.

תורה אור השלם

1. כל ימי נדד נדדו תער
לא יצטרע על ראשו
מלאת דמם אשר ירד
קדש יהיה גדל פרע שער
בראשו: מכבוד ה'
2. לא תלכשן ששעטן צמר
ופשתים יחדך.
וברים כב א'
3. דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם וקשו לרם
ציצת על כנפי בדרתם
לדרתם וקחו על ציצת
הבגן פתיל תכלת:
מכבודו של לה
4. לא יסירו קרחה
בראשם וסאח וקנח לא
ילחו ובכשרם לא ישרו
קשתם: ויקרא כה א'

נוסחת הריב"ן

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

נזיר מגלת ראשו: זקנו מה תל-
ועשה דהשחתה שאינה שוה ב-

שני נזירים פרק שמיני נזיר

יכול אף מצורע בן ת' ראשו מה ת"ל לפי לא יעבור על ראשו י

יכול אף מצורע כן ת"ל ראשו ^ט ותניא איך
ראשו מה ת"ל לפי שנאמר גבי נזיר תער
לא יעבור על ראשו יכול אף נזיר מצורע כן
ת"ל ראשו מאי לאו תנאי היא למ"ד ^י מנייר
קסבר הקפת כל הראש לא שמה הקפה וכי
אתא קרא למידחי את לא תעשה ועשה
ואידך סבר הקפת כל הראש שמה הקפה
וכי אתא קרא למידחי לאו גרידא אמר רבא
דב"ע הקפת כל הראש לא שמה הקפה וכי
אתא קרא כגון שהקיף ולבסוף גילה כיון
דאילו גלחיה בחד זימנא לא מיהייב כי
הקיף ולבסוף גילה נמי לא מיהייב ומי כתב
קרא הכי ^י והאמר ריש לקיש כל מקום שאתה
מוצא עשה ול"ת אם אתה יכול לקיים את
שניהם מוטב ואם לאו יבוא עשה וידחה את
ל"ת אמר דב"ע הקפת כל הראש שמה
הקפה ומאן דמוקים לקרא למידחי ל"ת
ועשה לאו גרידא מנליה יליף מגדילים דאמר
קרא ^י לא תלבש שעטנז ותניא לא תלבש
שעטנז הא גדילים תעשה לך מהם ומאן
דנפקא ליה מראשו מ"ט לא נפקא ליה
מגדילים אמר לך לכורבא הוא דאתא
^י דרבא רמי כתיב ונתנו על ציצית הכנף ^י
בין כנף פתיל כתכלת וכתיב ^י צמר ופשתים
יחורו לא כצד ^י צמר ופשתים פוטרים בין
במינן בין שלא במינן ^י שצד מינן במינן
פוטרין שלא במינן אין פוטרין והאי תנא
דמפיק לראשו ללאו גרידא דאתי עשה ודחי
את לא תעשה ועשה מגלן נפקא ליה מוקנו
^י דתניא וקנו מה ת"ל לפי שנא ^י ופאת וקנם
לא יגלחו יכול אף כהן מצורע כן ת"ל וקנו
ומאן דמפיק ליה לראשו לעשה ולא תעשה
ליילף מוקנו וליטעמך דקיימא לן בעלמא
דלא

כל שכן הא לא אירא משום
 שכן ישנו בשאלה (א) משום דקיל
 ואחרי ששאר לאחי הילכך נפקא
 דאשמו. ללא גרידא ולא פריך
 שיהא בכל דבני אחיו ולא
 ואלא לא משמע ויהי מגדילים:
 ונתנו על ציטת הכנס (פסיל:
 כקפ פסיל תכלת ויחזיק אמר
 חריגא כתיב לא תכלש שטענו
 פירש דמשמע מנחם ופסחים
 אחר הא כיצד למען ויחזיק מה
 בגי מורעט^ל דתמיא זקנו מה
 וערו את ראשו ולא זקנו וקא דמי
 לית ועשה ליה מוקנא: אמר
 ומכאן הוה לזקנו פסיל עשה
 (כלל כ' כו' תלמוד בביר שיהא שור
 הוה לזקנו שכן ישנו בשאלה תלמוד
 ע"ג דאחיהו בשאלה אפי' הכי
 פכירא ליה דמיר מכאן עדיף

ס לא יגלותו. ח"ל זקנו ובכהנים איכא גם ע
והכי פריך בסמוך. וי"ל דלפי המסקנא נין
מזה. ובעלמא לא ילפי

נח.

ב' א מ"י פ"ג מהלכות נזירות
 הלכה ה' סמג עשין כו
 טושי"ע א"ח סימן ט סעיף ב'
 י' ב מ"י שם טור שו"ע שם
 סעיף ב'

ד"ר דוד דובינא

1. י"ל דמכבדא. 2. י"ל סיהא
הכנף יהא הניצית. 3. י"ל
וסמך ליה גריליס דמשמט
דלכל טוים יעשה צניט של צמר
או פסחים. 4. י"ל דקיימא אן.
5. י"ל אי מהקסה איכא
למיסרך. 6. י"ל וסניא.
7. י"ל למאי דס"ד. 8. י"ל
מה תלמוד לומר.

מוסף רש"י

[illegible]

פי' הרא"ש

יכול אף מצורע כן. לא יגלה כל ראשו והוא דחתיב ועליה את כל שערו נוקי ליה בשאר שער הנוק: תל' ראשו ליזר גדולות מצורע דחי לאו דהקפה: וקשיא איך ראשו מה תל' וכו' מאן דמוקי לה בנוי' שם הקפת כל הראש לא שמה הקפה. הלכך למצורע גרידא לא איצטריך דאין כאן הקפה ומוקי לה ביוני מצורע דאיכא לאו ודחי עיבורו גדול פרת ואחי עשה גדולות מצורע דחיי

להו: ואיך סבר הקפת כל
הראש שמה הקפה. ויבין
ואיצטערך קרא למחיה לאו
גדילה לא מקמי' לה למחיה
לאו ועשה: וכי אתא קרא
בגון שהקיף ולבסוף גדילה.
בגון שהקיף חתלה וגילה
צדעיו ואח"כ גדילה שער
ראשו: ברין גדילה גלחיה
בחד ומנא לא מחייב ואפי'
אינו מצויר על גמי הקיף
ולבסוף גילה לא מחייב
אע"פ דא גלחיה לא מחייב.

ל כל מקום וכו'. לאו גרידא
עשה לך מהם. ואתי עשה
ליה מגדילים. וגדרוש ואשו
צמר ופשתים יחדו. גדילים
במנין. ואהי הסמיכות לפרות
ומשי. אבל שאר מינים אין
רמזצורה דחי לאו דהקפה לא
משחים לא. ומשחים למשחים
שום דוכתא דעשה דוחה לא
כא למסרך מה ללאו דהקפה

ה לא תעשה : ומגיל דמצורע
הא איכא לאקשווי מה ללאו
איכ שקולים הם ולמדים זה